

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ærumnæ D. N. Jesu Christi

Thomé <de Jesus>

Monachii, 1676

Exercitium de dolore Christi, & interitu Judæ, & Latronis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45834)

VI. Atque ut confidentia in Bonitate Dei non faciat nos negligentes, ut evenit interdum propter nostra peccata, & ut nemo sic de ultima hora confidat, quasi certò salvandus in illa, pœnitendo ex corde; recordemur ejus, quod S. Augustinus monet, loquens de conversione Latronis: & si dubium non sit, recipiendum à DEO in gratiam, qui toto corde convertitur ultimâ vitæ horâ; dubium tamen magnum esse, an ille, qui tota vita sua non utitur auxiliis DEI, ut convertatur, an, inquam, ille hoc ita sit facturus in extremis, cùm plenus fuerit doloribus ac timoribus, ut mereatur acceptari ejus conversio. Ideo DEUS providit, ut, cùm in S. Scriptura legantur exempla plurium, qui tempore vitæ egerunt pœnitentiam, nullius autem eorum, qui fortè in extremis conversi sunt, nisi solius boni latronis: ne quis temerè polliceatur sibi similem felicitatem.

EXERCITIUM

De dolore Christi ex interitu Judæ & Latronis.

I.

Totus es bellus, ô Jezu, totus placidus, totus suavis & amarus: cùm accedis ad corda peccatorum, oculi tui convertunt animas, verba tua molliunt duritiam, conversatio tua attrahit aberrantes à via, societas tua ducit captivos. Totus es amabilis, totus verax, totum te consumis & impendis amori peccatorum, & semper renovas amorem eorum. Tuis pedibus sanctificasti Magdalenam, tuâ præsentiâ domum Zachari, vocatione tuâ Usurarium Matthæum, & Paulum persecutorem, oculis tuis Petrum abnegatorem. Manducasti cum peccatoribus, collegisti eos comiter, recepisti misericorditer, defendisti sapienter, gratiâ tuâ liberaliter eos locupletasti; & ut verus Judex justificasti publicanum, dedisti latroni paradysum, & nullum peccatorem reliquisti sine remedio, si non propria voluntate sit perversus. Totum te consumis amore peccatorum; quandoquidem habuisti majorem rationem salutis ipsorum, quàm tui honoris & vitæ. Totum te pro illis tradidisti, luxisti mala illorum, luisti pœnas pro illis; ostendisti, quanto flagres eorum amore ac desiderio salutis

salutis, & quantum tibi mœroris afferat ejusvis eorum damnatio.

II. Quòd si omnes, qui pereunt, tantum creant tibi dolorem, quis cogitare potest, quantum creaverit interitus Judæ & latronis ad latus tuum pendentis? Qui te amat, Deus meus, id bene intelligit, quia novit immensitatem tui amoris. Hos duos jam habebas in reti & in occasione, ut eriperes eos diabolo; sed illi sua sibi obstinatione & malitia damnationem arcessiverunt. Quis dubitet, magis hoc tibi doluisse, quàm crucem? Hoc ergo restabat addendum tuis doloribus. Benedictus sit amor tuus divinus! Ita es tu, Domine: ita es tu, Redemptor mi, ut non omittas facere pro peccatoribus, quidquid potes. Judam consecrasti sacerdotem, cum te jam vendidisset; dedisti ei sacratissimum corpus & sanguinem tuum: pedes ei lavisti: potenter ad cor ei locutus es, & ut sibi timeret, addidisti, meliùs ei futurum fuisse, si natus non esset: admisisti eum ad osculum & amplexum in horto, & cum proditor esset, amicum vocasti, ut videres, an sineret se expugnari; sed ille perit, quia voluit: & tu cum sensu tam suavibus & amorosi cordis, ivisti ad patiendum pro illo, sciens hoc ei non profuturum. Sic ille damnatus est, & cor tibi dolore fauciatum reliquit.

*Cardium
de salute
bonis, & do-
lor de da-
mnatione
malis latro-
nis.*

III. Videtur mihi ex parte satisfactum fuisse tuo amorì, cum cerneres à dextris tuis latronem, poenitentem suorum peccatorum; quia tam promptè illi promissisti paradysum; sed alterius pervicacia mox renovavit dolorem. O amor divine, non cæce, licet sponte capte pro peccatoribus, quales dolores sunt isti? hæcne otiosus es in cruce, ut oblitus tuorum cruciatuum, sentias voluntariam damnationem impiorum? O infinitum ignem! O viscera paterna! O vera amicitia, tam sincera, tam pura, tam prodiga, tam immemor sui, & tam sollicita pro peccatoribus, quos amat! Quare, mi bone Jesu, te non amo ex toto corde? Quare vel unum momentum vitæ meæ consumo sine tuo amore & servitio? O si possem sic occupare omnes meas cogitationes in te, sicut video te totum occupari in me! Quando, o quando videbo me sic occupatum! o quàm longè id abest, & quàm diu differtur? propera, mi divine Pastor, ut amore tuo me capias, & ego omnes cogita-

cogitationes meas defigam in te : quia hoc solum tibi placet , & ego id sine ope tua obtinere non possum. Sufficiant dolores, quibus affeci te peccatis meis ; ne sinas eos augeri cum interitu meo. Ab hac hora in perpetuum trado me tuæ voluntati : recipe me pro tuo, crucifige me, & salva me.

IV. O potens Rex gloriæ ! ô Domine paradisi ! ô vere amice & pastor animæ meæ ! habes hic alium latronem, quo leves tuum dolorem ac sensum ; quo te afficit ille, qui damnatur tam bona occasione salutis. Ego sum latro, majore jure cruciandus pro meis peccatis. Ego sum corruptor bonorum talentorum gratiæ & naturæ, quæ mihi dedisti ; quia sum illis abusus, neque per ea sum operatus meam salutem. Ego millies prædatus fui gloriam tuam superbiâ meâ, & vanitate, non attribuendo tibi dona tuâ ; & tuâ cum essent, vanissimè mihi vendicando, quod debui gratiæ & misericordiæ tuæ : ego violavi iudicium & justitiam, permutando veritates tuas mendaciis mundi & carnis, per infelices suggestiones spurcorum gustuum vitæ : ego sum ille, qui majorem partem vitæ consumpsi in operibus dignis supplicio. O quoties, Domine, poteras me exturbare è vivis, justè me tradendo potestati diaboli, & mittendo ad inferos ? at tu semper infinitâ misericordiâ tuâ me supportasti, & expectasti hucusque. Et ego hic adsto tam parùm usus illâ ; sicut tu, ô piissime Jesu, vides ac sustines. Ergo, unice subventor in malis meis, qui tantum doloris capis ex damnatione unius latronis ; hæc est hora meâ ; ecce hic alium pejorem, quem justius condemnares. Da mihi, Domine, crucem hanc vacuum, ne sine fructu perdat suam virtutem, quam in illo latrone non habuit ; tu sanctificasti eam : mihi est reservata : mihi da illam, divine Agnelle : suspende me in illa ad latus tuum : compensa tibi in anima meâ jacturam illius obstinati. Ego, Deus meus, confiteor cum bono latrone, socio meo felice, quod tu sis Rex & Dominus paradisi ; & quod possis eum dare mihi, si velis, neque neges eum puro amore ad te conversis. Confiteor, Domine, quod hic, ubi pendes, sis Deus, & Filius Patris æterni, qui me potes salvare. Confiteor, quod, quidquid ordinaveris, ut patiar pro peccatis meis, multò sit minus merito. Tu, ô Innocens Agnelle, pate-

Deteriores sumus Latronibus cum Domino crucifixo.

Ne cruce mali latronis virtutem suam perdat.

le, pate-

le, pateris injustè; quia nihil mali fecisti, sed omnibus bonis re-
ples animas, quæ volunt ea à te accipere; ac dives es thesauris bea-
titudinis & gloriæ. Sed ego, qui non sum veritus offendere boni-
tatem tuam, & infinitam majestatem, ac amorem tuum, justè
damnabor.

*Tu te illi
affige.*

V. Sed ô Salvator mi! memento mei, cum vadas ad regnum
tuum. Da mihi hunc locum ad latus tuum, qui jam est vacuus, ut
spem habeam, quòd me tecum sis ducturus in paradysum. Ne
amplius doleas de interitu animarum, accipe hanc, quia me con-
verto ad te; & tu non minus amas me, quàm istos, qui tecum sunt
crucifixi. Non peto, Rex gloriæ, ut hodie sim in paradiso, sicut
promisisti socio meo: neque enim id mereor: sed hoc peto, ut ho-
die me affigas cruci, & in ea me relinquant, dum vivam: quia in
ipsa totum offero tuæ divinæ voluntati. O bone Jesu! utinam in-
veniar in ea & in societate tua, captus & affixus amore tuo, gra-
tiâ tuâ, & miseratione tuâ, ut à te non amplius possim recedere!

*Quò calo
ac Deo vi-
amur suis,*

Bone Pastor, ac Domine hujus animæ! tu scis, cruce nihil esse pa-
radiso vicinius: scis nullum habere certius pignus gloriæ, quàm
crucifixos: & nullum esse securiorem de tua societate, & influ-
xu gratiæ & amoris tui, quàm qui pendet in cruce tuæ deditus
voluntati. Crucem, & gratiam tuam, Domine, peto à te, ut se-
curè maneam ad latus tuum, quod est verus & suavis paradysus
animarum crucifixarum: ibi securus ero de regno tuo: ibi con-
sumentur & finientur peccata mea: ibi aliquo modo evadam tui
similis: ibi mihi dabis amorem tuum: ibi tenebo te strictè: ibi vi-
vam per te, & moriar pro te omni voluntati hujus vitæ: moriar
suaviter in te, & semper gloriosè tecum regnabo.

O Mater Dei, advocata peccatorum! quæ oculis tuis conspe-
xisti has miserationes, quas Dominus exhibuit peccatoribus, ac do-
lorem, quem cepit ex damnatione illorum, melius intellexisti, quàm
ullus alius, quia plùs aliis omnibus amavisti: & vides etiamnum
ejus amorem finitum non esse, sed durare, sempèrque duraturum;
jamque petivisti, ut misereatur peccatorum: porrige manum isti,
qui te invocat. Impetra mihi locum hujus latronis perditum, ut in eo
perseverem totâ vitâ meâ, & sic merear alium postea in regno tuo.

O for-

O fortunate latro, qui hodie abis ad paradisum, & tam familiaris es Domino, compatere huic misero peccatori, socio tuo, & iuva me, ut impetrem crucem, quæ te salvum fecit: & amorem, qui renovavit, & gloriam, quæ te coronavit. Amen.

ÆRUMNA XLVII.
Sensus Christi è doloribus Matris.

I.

Acratissima Virgo, Domina nostra, fidelis socia fuit ærumnarum Filii sui, Redemptoris nostri, tantumq; de illis participavit, ut sine particulari memoria præteriri non possit. Quia causa dolorum fuit illi videre, quæ Filius patiebatur: sed neque Filio parvum dolorem creavit, videre & nôsse, quid amore sui pateretur dilectissima Mater. Et ut hæc semper perfectè est imitata Filii sui virtutes heroicas, ita etiam in doloribus, & patiendi modo similis ei fuit, quantum decebat. Sustinuit in corde suo magnum certamen, hinc amoris erga Unigenitum suum, quem tanta sciebat passurum; inde verò submissionis erga voluntatem Dei, ac desiderii ardentissimi peragenda Redemptionis peccatorum, quorum advocata jam erat: sic ut amor salutis nostræ desiderium mediorum ad eam necessariorum accenderet; sed amor maternus erga Filium, cui tanto media illa constarent, ea refugeret, reverentia verò Divini Numinis ipsam DEI voluntati plenè subiceret.

Ærumna
B. V. Filio
doluerunt,

Ejus in voluntatem
Patris æterni resignatio,

II. Appetente jam Passione Domini credunt Sancti, eum pro suo amore & obedientia, quâ semper fuerat erga Matrem, ipsi valedixisse, petendo licentiam exequendi decreta Patris æterni; cui placeat, ut ipsa quoque suæ cruci assistat, ac defuncti corpus involutum sindone sepeliat: simul indicando, quid interim ei faciendum, & ubi commorandum sit, quoad resurgat; denique discipulos & reliquos fideles ei commendando. Et quia jam aliàs indicaverat illi, quænam passurus esset, compendio ipsi tunc omnem rei seriem recitasse, ut spiritu eum comitaretur. Credibile est, eos hîc non amplius multis verbis utos, sed oculis & affe-

Y y

ribus